

Una xarxa elèctrica feble

RAMON FOLCH

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 10.03.10

Quasi un quart de milió de persones es van quedar sense electricitat dilluns passat a les comarques de Girona. Un contratemps seriós i previsible. Més que previsible, vaticinat pels entesos des de fa una colla d'anys, començant per Red Eléctrica, Endesa o el Govern, només cal repassar la premsa. Les comarques gironines són importadores netes d'energia elèctrica. Tenen una capacitat generadora de només 95 MW (cogeneració i centrals hidroelèctriques), és a dir un 10% de la demanda punta, que ha passat de 688 MW l'any 2001 a pràcticament 1.000 de 2007 ençà. Per a abastar aquesta potència, 360 MW arriben des d'Osona, a través d'una línia de 220 kV de Red Eléctrica, mentre que la resta d'importacions, uns 500 MW, arriben des del Maresme, el Vallès i Osona per quatre línies menors de 132 o 110 kV (línies de distribució d'Endesa, de fet).

És una xarxa insuficient, resulta obvi. O s'incrementa molt la generació distribuïda, de forma que no hi hagi transport, sinó consum a peu mateix de petites unitats de generació local, o s'enrobusteix la xarxa de transport i distribució de l'electricitat generada en centrals grans. Si s'opta per desenvolupar la captació eòlica o fotovoltaica, encara es fa més necessària aquesta xarxa que recol·lecti i redistribueixi. En tot cas, un sistema poc mallat i amb entrades insuficients és un sistema insegur.

La legislació europea obliga els estats a tenir una interconnexió elèctrica de si més no el 10% de la demanda punta. Ara, entre França i Catalunya, és del 3%. Si ja tinguéssim la interconnexió a 400 kV, tan mal vista per

alguns, Girona no s'hauria quedat a les fosques abans d'ahir. Però bastà la caiguda d'alguna torre de 132 kV i, sobretot, la ruptura múltiple d'un simple cable de retorn/terra, dels vuit que té l'estesa de 220 kV Vic-Juià, per a causar tants maldecaps a tanta gent. Aquest cop, més que imprevisió hi ha hagut entorpiment de la tasca de consolidació d'una xarxa encara massa feble. Ha acabat passant el que era de témer. Calen conclusions.